

Markéta Šichtařová o snobech v Davosu který poslouchají přednášky nevzdělané nedospělé psychicky nemocné holky

- CZ24 News | 31. ledna 2020

ŠVÝCARSKKO: Světové ekonomické fórum v Davosu se stalo snobárnou, na níž účastníci poslouchají nedovzdělanou nedospělou holku, jak jim vypráví o svých klimatických obsesích. Od dříve významného setkávání finančníků a ekonomů už podle Markéty Šichtařové nelze očekávat, že třeba poradí, jaký směr monetární politiky by byl pro dnešní svět vhodný. K často se opakujícím výkřikům o ohrožení demokracie nebo také nezávislosti veřejnoprávních médií podotýká, že největší hrozbou jsou ti, co se snaží ovlivňovat chod společnosti podobně jako politické strany, ale na rozdíl od nich neprošli volbami.

V alpském středisku Davos se tento týden konal padesátý ročník Světového ekonomického fóra, jemuž letos dominovalo klima jako hlavní téma. Jaká další byste od zasedání, na kterém se každoročně probírají nejnaléhavější problémy, s nimiž svět zápasí, očekávala? A co říkáte tomu, že setkání hlav států včetně amerického prezidenta Donalda Trumpa, miliardářů a šéfů nadnárodních podniků letos okořenila účast deseti aktivistických teenagerů včetně Greta Thunbergové, kterou na místě uvítal sám britský princ Charles?

Loni ekonomické fórum v Davosu začalo tím, že účastníci vypustili společný názor, že žádné ekonomické problémy v podobě zpomalení růstu v roce 2019 nehrozí. No a nakonec se Německo ocitlo na hraně recese a Čína zpomalila na 29leté minimum! Jinými slovy, ono slovo „ekonomické“ v sousloví ekonomické fórum si už klidně můžeme škrtnout, už z původně významného setkávání finančníků a ekonomů zbylo jen společenské setkání. Něco jako ples na Žofíně – skoro každý by tam chtěl být ze snobárny viděn, ale užitek pro ostatní veškerý žádný. Ostatně jak by taky mohl někdo čekat, že fórum třeba poradí, jaký směr monetární politiky by byl pro dnešní svět vhodný, když účastníci poslouchají nedovzdělanou nedospělou holku, jak jim vypráví o svých klimatických obsesích? To není nadávání na Gretu, to je despekt k těm, kteří jsou ochotni jet v takové šaškárně.

V Davosu vystoupil i vysoký komisař OSN pro uprchlíky Filippo Grandi, jenž upozornil na předpokládaný nápor uprchlíků, které z domovů vyženou klimatické změny. Připomněl čerstvé rozhodnutí Výboru Spojených národů pro lidská práva, podle kterého nelze upřít právo na azyl klimatickým uprchlíkům, pokud je v ohrožení jejich život. Připustil, že půjde o miliony lidí, které se vydají na cestu v důsledku záplav, požárů, zkázy úrody a podobně. Dá se předpokládat, že hlavním cílem na cestě za lepším životem bude Evropa. Zvládne vstřebávat proudy migrantů, nebo se může zachovat jinak?

Proč jen to na mě působí tak, že pan Grandi má zájem na tom, aby přesuny migrantů byly hodně velké, tudíž jeho pozice byla „důležitá“? Víte, co je na tom legrace? Zatímco laická veřejnost má jasno, že nedávné požáry v Austrálii byly důsledkem klimatických změn, tak od odborné veřejnosti jsem četla několik článků, které upozorňovaly, že tak se to jednoznačně tvrdit nedá a že v minulosti byly požáry i větší. A proč o tom mluvím: Napříště se bude moci začít tvrdit, že každý imigrant přichází kvůli klimatické změně. Ale on ve skutečnosti třeba přichází kvůli evropskému sociálnímu systému. Ale zkuste mu to dokázat! Čím dál víc se tak ukazuje, že klimatická hysterie je skutečně pouze záminkou k řízení společnosti totalitním způsobem.

V pondělí náhle zemřel předseda Senátu Jaroslav Kubera. Před rokem a čtvrt těsně před

jeho zvolením do čela horní komory Parlamentu jste řekla, že by mu ta funkce hodně slušela a že byste ho jako předsedu ráda viděla. S čím jste si ho jako nevšední tvář politické scény nejvíce spojovala?

Byl normální. Normální v tom nejlepším a nejvznešenějším slova smyslu. Dalo se s ním šprýmovat o ženských a chlapech, nepohoršovaly ho všelijaké dnes už „nekorektní“ vtípky, mluvil, jak mu pusa narostla. A vždy důsledně hlasoval ekonomicky liberálně a politicky konzervativně – bez ohledu na to, jestli to je, nebo není populární, prostě byl věrný svým zásadám. To už se dneska v politice moc často nevidí.

Společnost, která měla být dodavatelem IT systému k elektronickým dálničním známám za 401 milion korun, je ochotna ukončit smlouvu a IT specialisté napříč republikou se domlouvají na tom, že by e-shop společně naprogramovali a státu nabídli zdarma. Ale kvůli této pochybné zakázce skončil ve funkci ministr dopravy Vladimír Kremlík, jehož od pátku nahradil dosavadní ministr průmyslu Karel Havlíček. Nemělo by jít však o dočasné řešení, premiér Andrej Babiš má v plánu sloučení obou ministerstev. Jste ochotna věřit tomu, že by to byl krok správným směrem, díky němuž by stát navíc i ušetřil?

Přiznám se, že tuhle kauzu nesleduji zase až tak detailně, abych byla povolána se k ní vyjadřovat. Nicméně pokud jde o výměnu ministrů a sloučení ministerstev, lidé si mnohdy neuvědomují, jak obrovský a negativní zásah to pro ten který rezort je, když se mu vymění ministr. Vždy krátce před volbami a krátce po volbách je každé ministerstvo do značné míry paralyzováno. Ministr sice nemusí být vysloveně dokonalý odborník na svěřenou oblast, je spíš nutné, aby o ní něco věděl všeobecně a současně s tím byl výborný manažer, ale přesto po nástupu do funkce se musí s danou oblastí seznamovat a chod ministerstva je poznamenán. Ministerstvo dopravy tedy bude do značné míry také načas negativně ovlivněno.

Proti sloučení ministerstev nejsem. Vznikne tím sice jedno super-ministerstvo, ale nevidím důvod, proč by nemělo. Ostatně mnohá ministerstva se mi skutečně zdají zbytečná a jejich další slučování by prospělo. Tak třeba ministerstvo pro místní rozvoj by, myslím, časem mohlo být sloučeno s ministerstvem životního prostředí.

Při čtvrtěčném projednávání zprávy o činnosti úřadu veřejného ochránce práv za rok 2018 došlo na smutnou roli ombudsmanky Anny Šabatové při tažení proti Střední zdravotnické škole v Praze 10 v kauze hidžáb i na návrh zákona o zákazu zahalování, který předložila SPD. „Zákon o zákazu zahalování by pravděpodobně zakázal maškarní plesy a zcela určitě v té formulaci, jak je nastaven, by zakázal závoje nevěst,“ namítal místopředseda Pirátů a Poslanecké sněmovny Vojtěch Píkal. Potřebujeme takovou zákonnou úpravu, a pokud ano, jak se vypořádat s námitkou pirátského poslance?

Nejsem sice právník, ale přesto je mé právní povědomí alespoň tak daleko, aby mi bylo zřejmé, že tady je to uchopené za právně chybný konec hned nadvakrát.

Za prvé: zákaz zahalování by samozřejmě nějaké maškarní či lyžařské kukly a podobně vůbec nepostihl. Pokud už by někdo chtěl uzákonit zákaz zahalování, pak by tento zákaz byl koncipován jako zákaz viditelného nošení náboženských symbolů. A lyžařská kukla jaksi náboženským symbolem není. Takže to je nesmyslný argument.

Za druhé: Všichni ti, kdo mluví o zákazu zahalování, by si měli nejprve upevnit své znalosti Ústavy. Je totiž zjevné, že jim uniká jedna věc. Pokud bychom zakázali náboženské symboly, pak by se to muselo týkat VŠECH symbolů a všech náboženství. Tedy dotklo by se to i křesťanských symbolů, nebylo by třeba možné nosit křížek na krku. V Ústavě totiž není nikterak řečeno, že křesťanství stojí

v naší zemi nad islámem.

Pokud by někdo chtěl zakázat pouze vystavování muslimských náboženských symbolů, vznikl by mu problém s tím, že nesmí jedno náboženství stavět nad druhé. To se samozřejmě dá ošetřit tím, že do Ústavy vložíme do preambule větu o tom, že Česká republika stojí na křesťanských principech. Ta tam totiž nyní není. Ale to by zase těžko nesla jistá část ateistů.

Čili skoro všechno jde sice uzákonit, ale musíme to mít v legislativě správně, míněno musí to být provázané vzájemnou logikou. A my tedy máme na výběr z těchto možností:

Za prvé uvést v Ústavě, že stojíme na křesťanských základech, a poté zakázat vystavování jiných náboženských symbolů. Nebo za druhé nechat Ústavu, jak je, a zakázat jakékoliv náboženské symboly. Ale pak bychom se taky mohli dočkat toho, že dětem nebude dárky nosit Ježíšek. Anebo za třetí nechat věci, jak jsou, a nic nezakazovat.

Cokoliv mezi tím je legislativním paskvilem, který nestojí na pevné vnitřní logice, tedy je to protiústavní a zneužitelné, neboli jak vidět, diskusi o zákazu zahalování vedou lidé, kteří v ní právně dost plavou.

S jídlem roste chuť, a tak se Milion chviliek kromě požadavků na odstoupení premiéra Andreje Babiše a původně i ministryně spravedlnosti Marie Benešové rozhodl vstoupit také do procesu volby členů Rady ČT a ČRo. Stal se součástí pracovní skupiny nevládních organizací a snažil se získat kandidáty, kteří by měli být protiváhou těm, co „mohou představovat velké ohrožení pro nezávislost veřejnoprávních médií“. Také máte pocit, že žijeme v neustálém ohrožení, ať už demokracie nebo nezávislosti, a že je potřeba, aby nad tím někdo bděl, jak se o to snaží tento spolek?

Ano, mám pocit, že žijeme v ohrožení. Čím dál víc se mi zdá, že demokracie je ohrožována nikým nevolenými politickými neziskovými organizacemi, které se snaží ovlivňovat chod společnosti podobně jako politické strany, ale na rozdíl od nich neprošly volbami. Třeba Milionem chviliek.